

Platon je uistinu mnogim riječima objasnio ovu misao o disanju: »Svaka životinja oko svoje krvi i vena posjeduje toplinu, kao da u sebi ima neki unutarnji izvor vatre«; »Budući da postoje dva izlaza, jedan kroz tijelo prema van, a drugi kroz usta i nosnice.«; malo prije je rekao: »i sve to drugo doista je učinio da sad nježno utječe u lijevak, naime, kao zrak, a sad da istječe iz lijevka, kao da je <mreža>³⁰ tijelo rijetko, unutra kroz njega i opet van; a da pripadajuće zrake u vatri slijede, dok zrak struji na obje strane.« Zatim: »Jer ništa nije prazno u što bi moglo ući nešto od onoga što je nošeno, a dah biva nošen iz nas van; ono što poslije slijedi svakome je jasno, da ne ide u prazno, nego da gura iz sjedišta ono susjedno.« »Gurnuto pak tjera uvijek ono susjedno i zbog te nužnosti sve izgurano ulazi na sjedište onamo, odakle je dah izašao, i ispunjava ga te slijedi za dahom; i to biva sve istovremeno kao što se okreće kotač, jer ne postoji ništa prazno.« Napokon za-

³⁰ Petrić nije preveo riječ *πλέγμα*. Usp. Ficinov prijevod tog mjesta: »Idque omne alias in convexa incurvaque confluere molliter quasi aer illic sit effecit, alias autem convexa incurvaque ipsa refluere. Rete vero quoniam rarum sit corpus penetrare per ipsum rursusque emergere. Radios autem ignis interiores successione continua subsequi in utramque partem aere transeunte. Prevedeno prema Ficinovoju sugestiji – rete.« Usp. Plato, *Translatatus et commentatus per Marsilem Ficinum*, Venezia 1491. str. 260v. – 261r.